

ECLI:NL:RBOBR:2018:4922

Instantie	Rechtbank Oost-Brabant
Datum uitspraak	05-10-2018
Datum publicatie	05-10-2018
Zaaknummer	01/845275-18
Rechtsgebieden	Strafrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - meervoudig
Inhoudsindicatie	Medeplegen van poging tot doodslag. Voorwaardelijk opzet. Ondervragingsrecht niet geschonden. Onaannemelijk alternatief scenario. Gevangenisstraf 5 jaar met aftrek voorarrest. Vordering benadeelde partij deels toegewezen; overige niet-ontvankelijk, oplegging maatregel en wettelijke rente
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

vonnis

RECHTBANK OOST-BRABANT

Strafrecht

Parketnummer: 01/845275-18

Datum uitspraak: 5 oktober 2018

Vonnis van de rechtbank Oost-Brabant, meervoudige kamer voor de behandeling van strafzaken, in de zaak tegen:

[verdachte] ,

geboren te [geboorteplaats] op [1994] ,

wonende te [woonplaats] , [adres 1] ,

nu preventief gedetineerd in de PI Vught, Vosseveld 2 HvB Regulier.

Dit vonnis is op tegenspraak gewezen naar aanleiding van het onderzoek ter terechtzitting van 21 september 2018.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie en van hetgeen van de zijde van verdachte/veroordeelde naar voren is gebracht.

De tenlastelegging.

De zaak is aanhangig gemaakt bij dagvaarding van 24 april 2018.

Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

hij op of omstreeks 11 februari 2018 te Heeze, tezamen en in vereniging met een of meer anderen, althans alleen, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om [slachtoffer] opzettelijk van het leven te beroven, die [slachtoffer] meermalen, althans eenmaal met zijn vuisten tegen het hoofd en/of de rest van zijn lichaam heeft geslagen/gestompt en/of die [slachtoffer] meermalen, althans eenmaal met zijn (geschoeide) voet tegen het hoofd en/of de rest van zijn lichaam heeft geschopt, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

Subsidiair althans, indien het vorenstaande niet tot een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

hij op of omstreeks 11 februari 2018 te Heeze, gemeente Heeze-Leende, tezamen en in vereniging met een of meer anderen, althans alleen, aan [slachtoffer] opzettelijk zwaar lichamelijk letsel, te weten een schedelbasisfractuur, in elk geval ernstig hoofd- en/of hersenletsel, en/of een of meer fracturen in diens gezicht, heeft toegebracht, door die [slachtoffer] meermalen, althans eenmaal met zijn vuisten tegen het hoofd en/of de rest van zijn lichaam heeft geslagen/gestompt en/of die [slachtoffer] meermalen, althans eenmaal met zijn (geschoeide) voet tegen het hoofd en/of de rest van zijn lichaam te schoppen;

De formele voorvragen.

Bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de dagvaarding geldig is.

De rechtbank is bevoegd van het ten laste gelegde kennis te nemen en de officier van justitie kan in de vervolging worden ontvangen.

Voorts zijn er geen gronden gebleken voor schorsing van de vervolging.

De bewijsmiddelen en de beoordeling daarvan.

Inleiding.

Op zondag 11 februari 2018, omstreeks 22.22 uur kreeg de politie een melding dat er in de woning aan de [adres 2] te Heeze was gevochten, waarbij een persoon gewond was geraakt. Ter plaatste trof de politie de bewoner van het pand, [persoon 1], aan en een ernstig gewonde persoon, [slachtoffer]. Gezien het letsel van het slachtoffer werd hij met een traumahelikopter met spoed overgebracht naar het Sint Elisabethziekenhuis in Tilburg, alwaar hij op de intensive care aan zijn letsel werd behandeld. Over het bij [slachtoffer] geconstateerde letsel is door een deskundige van het NFI gerapporteerd dat het levensbedreigend is geweest.

Op grond van het dossier en het verhandelde ter zitting kan worden vastgesteld dat naast [persoon 1] en het slachtoffer, de verdachte en diens medeverdachte in de woning van [persoon 1] aanwezig zijn geweest ten tijde van het incident. Hoewel ook de aanwezigheid van de broer van verdachte, [persoon 2], in de woning ten tijde van het incident kan worden vastgesteld, kan genoegzaam worden aangenomen dat hij met de geweldplegingen niets van doen heeft gehad. De aanwezigheid van nog andere personen kan op grond van het dossier redelijkerwijs worden uitgesloten. [persoon 1] heeft uiteindelijk ten overstaan van de rechter-commissaris op 17 mei 2018 de verdachte en diens medeverdachte aangewezen als de geweldplegers. Zij ontkennen.

Het standpunt van de officier van justitie.

De officier van justitie heeft gerekwierd tot een bewezenverklaring van de primair tenlastegelegde poging tot doodslag middels voorwaardelijke opzet.

Het standpunt van de verdediging.

De verdediging heeft primair vrijspraak van de gehele tenlastelegging bepleit omdat kort samengevat het niet verdachte en de medeverdachte maar [persoon 1] zelf is geweest die het slachtoffer heeft mishandeld. De belastende verklaring die [persoon 1] op 17 mei 2018 bij de rechter-commissaris heeft afgelegd, moet niet alleen als ongeloofwaardig en onbetrouwbaar van het bewijs worden uitgesloten, maar ook wegens schending van het ondervragingsrecht, omdat de verdediging niet in de gelegenheid is geweest om [persoon 1] met eerder door hem gedane uitslatingen over onder meer andere mogelijke daders, waarmee de verdediging ten tijde van het verhoor bij de rechter-commissaris onbekend was, te confronteren.

Het oordeel van de rechtbank.

De bewijsmiddelen; algemeen.

De bewijsvoering is gebaseerd op:

I. Het eindproces-verbaal van de politie eenheid Oost-Brabant, district Recherche Helmond, met registratienummer OB3R018013 genaamd Krautheim, is afgesloten op 2 juli 2018 en omvat 693 doorgenummerde bladzijden.

II. Een rapport van het Nederlands Forensisch Instituut d.d. 30 juni 2018.

III. De stukken van het kabinet van de rechter-commissaris belast met de behandeling van strafzaken in deze rechtbank.

IV. Het proces-verbaal ter terechtzitting d.d. 21 september 2018, inhoudende de verklaring van verdachte.

De bewijsmiddelen; specifiek..

I. Proces-verbaal van bevindingen, p. 27-28

Wij, verbalisanten, [verbalisant 1] , agent van politie Eenheid Oost-Brabant en [verbalisant 2] , hoofdagent van politie Eenheid Oost-Brabant, verklaren het volgende: (..)

Op 11 februari 2018 om 22.22 uur, kregen wij, verbalisanten, de melding om te gaan naar de [adres 2] te Heeze. (..) Ter plaatse (..) troffen wij twee personen aan, (..) de bewoner van deze locatie, [persoon 1] , en de andere persoon [slachtoffer] . (..)

Wij, verbalisanten, zagen dat [slachtoffer] behoorlijk aangezichtsletsel had. (..) Wij, verbalisanten, hoorden [persoon 1] , zeggen dat er (..) personen in de woning geweest waren die dit gedaan zouden hebben. (..)

I. Proces-verbaal van bevindingen, p. 34-35

Ik, verbalisant, [verbalisant 3] , inspecteur van politie Eenheid Oost-Brabant, verklaar het volgende:

(..) Ik, verbalisant, hoorde dat [persoon 1] vertelde dat (..) anderen [slachtoffer] hadden toegetakeld. (..)

I. Proces-verbaal van aangifte [slachtoffer] , p. 50-51

(..) Ik wil aangifte doen van poging doodslag / zware mishandeling gepleegd op zondag 11 februari 2018. (..) Ik was op dat moment op het adres [adres 2] te Heeze. Ik ben hier zwaar gewond geraakt (..).

I. Proces-verbaal van verhoor aangever [slachtoffer] d.d. 29 maart 2018, p. 65-67

(..) Op 11 februari 2018, omstreeks 18.15 uur, arriveerde ik bij de woning van [persoon 1] . (..) [persoon 1] , [medeverdachte] en een vriend van [medeverdachte] , waren de enigen die in de woning aanwezig waren. (..)

Ineens kreeg ik een trap of een klap en daarna nog een paar. Ik weet niet precies wie mij heeft geslagen. [persoon 1] in ieder geval niet. (..)

I. Proces-verbaal van verhoor [persoon 1] , p. 556 e.v.

(..) De twee jongens die bij mij binnen waren hebben hem geschopt en geslagen met de vuist. Met schoppen raakten ze hem op zijn hoofd. (..)

I. Proces-verbaal van verhoor [getuige 1] d.d. 11 februari 2018, p. 69

(..) Ik woon in het appartementencomplex aan de [adres 3] te Heeze. Vandaag was ik in mijn woning. (..) Mijn bovenbuurman [persoon 1] kwam binnen. (..) [persoon 1] zei dat ik de politie moest bellen. Ik hoorde dat [persoon 1] zei dat er boven iemand bebloed in zijn woning lag (..). Ik heb [persoon 1] zorgvuldig bekeken en zag dat zijn handen schoon waren. (..) [persoon 1] vertelde dat er een conflict ontstond tussen [slachtoffer] en de andere gasten. Vervolgens hebben de gasten [slachtoffer] geslagen. (..)

III. De stukken van het kabinet van de rechter-commissaris belast met de behandeling van strafzaken in deze rechtbank, inhoudende een proces-verbaal van verhoor van R.M. [persoon 1] door de rechter-commissaris op 17 mei 2018.

(...) [medeverdachte] en [verdachte] hebben [slachtoffer] geslagen en geschopt in mijn woning op 11 februari 2018.(..) [verdachte] en [medeverdachte] zijn hem om de beurt gaan slaan en schoppen, terwijl hij op de bank zat. Beiden hebben [slachtoffer] geraakt op zijn hoofd en in zijn gezicht. (..) Ze hebben geslagen met hun blote vuisten. Geschopt hebben ze met hun schoenen aan. (...)

IV. Rapport forensisch geneeskundig onderzoek NFI d.d. 30 juni 2018

(..) De letsels van [slachtoffer] zijn het gevolg van vele malen herhaald, en op diverse plaatsen op het lichaam, ten minste op het hoofd, de hals, de schouders en de linkerzijde van de rug inwerkend, stomp botsend en deels kantig, hoekig en puntig mechanisch geweld. Dit kan bijvoorbeeld zijn opgeleverd door vele combinaties van slaan/stoten met vuisten () en schoppen met (de) geschoeide voet(en) (). (...)

Omdat uitsluitend medische informatie beschikbaar is die betrekking heeft op de bevindingen bij onderzoek van [slachtoffer] op de afdeling SEH van het St. Elisabeth Ziekenhuis op 11-02-2018 vanaf 23:52 uur en omdat verdere informatie over het beloop ontbreekt kan slechts in algemene zin worden ingegaan op de mogelijke risicos die op dat moment bestonden ten aanzien van betrokkenes gezondheidstoestand.

Onder dit voorbehoud kan worden gesteld dat er op basis van de letsels die bij betrokkene ten tijde van zijn opname op bovenvermeld tijdstip werden gediagnosticeerd, onder andere in de vorm van ten minste twee schedelbreuken in combinatie met hersenkneuzingen en een verlaagd bewustzijn, een aanmerkelijke kans was op levensbedreigende complicaties zoals hersenzwelling en -inklemming. Daarnaast was er een aanmerkelijk risico op een levensbedreigende belemmering van de ademweg door de vele aangezichtsbreuken, mogelijk nog verergerd door beperking van de longcapaciteit door inademing van bloed uit de hogere luchtwegen tot in het longweefsel. (..)

IV. Het proces-verbaal ter terechtzitting d.d. 21 september 2018, inhoudende de verklaring van verdachte.

(..) In de avond van 11 februari 2018 ben ik samen met [verdachte] in de woning van [persoon 1] aan de [adres 2] te Heeze aanwezig geweest. (..)

Bijzondere overwegingen ten aanzien van het bewijs.

Het beroep op bewijsuitsluiting van de verklaringen van de getuige [persoon 1] .

De verdediging heeft bepleit dat de verklaringen van de getuige [persoon 1] van het bewijs moeten worden uitgesloten. Dat betoog stoelt op een combinatie van argumenten die enerzijds zien op de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van diens verklaringen en anderzijds op argumenten die verband zouden moeten houden met een schending van het ondervragingsrecht, waarbij de verdediging het feit betreft dat zij ten tijde van het verhoor van de getuige door de rechter-commissaris op 17 mei 2018 niet in de gelegenheid is geweest deze getuige te confronteren met uitlatingen die hij ten overstaan van politieagenten op 20 maart 2018 heeft gedaan. Ter toelichting van het betoog dat de verklaringen van de getuige inhoudelijk gezien onbetrouwbaar moeten worden geacht, heeft de verdediging gewezen op het feit dat getuige [persoon 1] lijdt aan schizofrenie en dat uit het dossier blijkt dat deze getuige regelmatig vreemde uitlatingen doet. Ook is de verdediging van mening dat [persoon 1] niet consistent heeft verklaard.

De rechtbank overweegt als volgt.

In het vooronderzoek zijn verschillende verklaringen van [persoon 1] opgetekend. Naast zijn eerste globale verklaring kort na het delict op 11 februari 2018, omstreeks 22:30 uur tegenover de op de plaats delict aangekomen verbalisanten (p. 27 e.v.), is [persoon 1] twee keer door de politie gehoord als verdachte en wel een dag na het delict op 12 februari 2018 en de dag daarop op 13 februari 2018 (p. 556 en 567 e.v.). Bij de politie heeft hij de namen van de personen die [slachtoffer] hebben mishandeld niet willen noemen, omdat hij daar al 30 jaar bevriend mee was en [slachtoffer] het zelf had uitgelokt.

Bij zijn verhoor als getuige door de rechter-commissaris op 17 mei 2018, dat op vordering van de officier van justitie heeft plaatsgevonden, heeft hij de namen van beide verdachten wel genoemd en heeft hij hen aangewezen als de geweldplegers.

De rechtbank onderkent het gegeven dat [persoon 1] bij de GGzE onder behandeling is wegens chronische psychose en schizofrene kenmerken en daarvoor medicatie toegediend krijgt. Ook heeft de rechtbank de ogen niet gesloten voor het feit dat de getuige op meerdere momenten haast bizarre uitspraken doet. Dit doet echter naar het oordeel van de rechtbank niet per definitie een zodanige afbreuk aan de betrouwbaarheid en geloofwaardigheid van zijn verklaringen over het incident dat deze reeds om die reden integraal van het bewijs zouden moeten worden uitgesloten. De rechtbank heeft namelijk in geen van de verklaringen van de getuige die verband houden met zijn waarnemingen van het geweldsincident in zijn woning, bizarre of onwerkelijke uitlatingen aangetroffen. Integendeel, wanneer de getuige over het incident en de daarbij betrokken personen spreekt, spreekt hij helder en congruent en vertelt hij dus geen bizarre onwerkelijkheden. Omdat het hier wel gaat om een belangrijke belastende getuige waarvan vaststaat dat hij psychisch in een niet zo beste conditie verkeert, zal de rechtbank zijn verklaringen kritisch en met veel behoedzaamheid tegemoet treden.

Die behoedzaamheid in acht nemend, oordeelt de rechtbank de verklaring van [persoon 1] bij de rechter-commissaris over het daderschap van de verdachten, maar ook zijn verklaring voordien ten overstaan van de politie voor zover inhoudende dat twee gasten in zijn woning het slachtoffer hebben mishandeld, voldoende betrouwbaar om ten laste van de verdachte voor het bewijs te gebruiken. De verklaring van [persoon 1] is gedurende de gehele procedure omtrent de aanleiding van de vechtpartij en degenen die daarvoor verantwoordelijk zijn steeds consistent geweest. Hij verklaart immers bij de rechter-commissaris in de kern een loop van gebeurtenissen die niet alleen volledig spoort met zijn verklaringen die hij heeft afgelegd op de plaats delict zeer kort na het voorval tegenover de ter plaatse gekomen verbalisanten, maar ook met zijn afgelegde verklaringen als verdachte, met zijn telefonische

uitlatingen bij de 112-meldkamer en met zijn uitlatingen tegenover zijn buurman vlak voor de 112-melding. De rechtbank wijst op de volgende stukken in het dossier:

- Het proces-verbaal van bevindingen uitwerken melding 112 (p. 25): *er is gevochten in mijn woning en die gast wil nog steeds niet gaan. Die andere gasten die hem gepakt hebben zijn gegaan.* (zegt hij 2x). *maar die anderen die irriteerde het ook en die hebben hem gepakt*

- Het proces-verbaal van bevindingen [verbalisant 1] en [verbalisant 2] ter plaatse (p. 27).

Zij spreken kort met [persoon 1] in de woning. Daar zegt [persoon 1] dat er personen in de woning waren die dit gedaan zouden hebben; maar hij wil geen namen geven.

- Het proces-verbaal van bevindingen [verbalisant 3] ter plaatse (p. 34).

Ik verbalisant hoorde toen dat [persoon 1] vertelde dat 2 anderen [slachtoffer] hadden toegetakeld. Maar dat hij niet ging vertellen wie dat waren geweest. Hij vertelde dat [slachtoffer] gewoon niet naar huis wilde gaan en dat die 2 anderen het toen voor [persoon 1] hadden opgenomen en hem een lesje hadden geleerd. (..)

- Het proces-verbaal bevindingen Officier van Dienst ter plaatse (p. 40). Hij spreekt ook met [persoon 1] in de woning. Uit dat gesprek is onder meer het volgende opgetekend: *Hij is irritant. Ik vroeg hem wie hij ermee bedoelde, Hij gaf duidelijk aan dat hij hiermee [slachtoffer] bedoelde. Er waren (de rechtbank verstaat) 2 man, maar die pikten dat niet. Hij is vervolgens bij [getuige 1] gaan bellen om die [slachtoffer] uit zijn huis te laten zetten. Ik geef die lui groot gelijk. Hij luistert niet naar mij. Als ik aan hem vraag mijn woning te verlaten, gaat hij niet*

- Het proces-verbaal van [getuige 1] (p. 69). Deze getuige bevestigt de lezing van [persoon 1] over de aanleiding en het bellen van de politie. Hij ziet bij [persoon 1] zeer kort na het incident geen bloed of verwondingen aan de handen. [persoon 1] vertelde dat hij bezoek had van twee of drie gasten, dat later [slachtoffer] erbij kwam, dat er een conflict ontstond tussen [slachtoffer] en die andere gasten en dat die andere gasten vervolgens [slachtoffer] hebben geslagen en er daarna vandoor zijn gegaan.

- Het proces-verbaal van de uitwerking van de opname van het gesprek tussen [getuige 1] en [persoon 1] (p. 72 e.v.). [getuige 1] had het gesprek dat hij in zijn woning voerde met [persoon 1] op het moment van diens verzoek om de politie te bellen opgenomen. Dat gesprek is uitgeluisterd door de politie en zij tekent de volgende uitlatingen van [persoon 1] op: *Hij zit in de kamer, Gaan doet ie niet, hij blijft zitten. Hij heeft klappen gekregen. Hij werd lastig, Toen kreeg ie klappen, Hun hadden geen geduld, die hebben hem in elkaar getrapt.*

Het scenario dat hier, naar de verdediging nog heeft betoogd, sprake is geweest van een vooraf door [persoon 1] opgezet plan om de schuld voor de geweldplegingen op het slachtoffer in de schoenen van de verdachte en de medeverdachte te kunnen schuiven,

wordt door de rechtbank als volstrekt onaannemelijk terzijde geschoven.

Tegenover de verklaringen van [persoon 1] staan de eerst ter terechtzitting afgelegde ontkennende verklaring van verdachte en van de medeverdachte. Beide verdachten hebben ter zitting een identieke verklaring afgelegd. Bij het wegen en waarden van hun verklaring heeft de rechtbank in de eerste plaats betekenis gehecht aan het feit dat de verdachte en de medeverdachte zich bij de politie en bij de rechter-commissaris op hun zwijgrecht hebben beroepen en evenmin de pro forma zittingen van de rechtbank hebben aangegrepen om hun ontlastende lezing van de gebeurtenissen uit de doeken te doen. Het was hun van meet af aan duidelijk dat zij werden verdacht van een zeer ernstig strafbaar feit, te weten een poging tot een levensdelict. Uitgaande van de lezing van de verdachten, werden zij daarvan evenwel ten onrechte verdacht en zou er sprake van zijn dat [persoon 1] hun de schuld in de schoenen schoof. Dat zij desondanks wegens grote angst voor [persoon 1] pas op de inhoudelijke

terechtzinging zijn gaan verklaren over het daderschap van [persoon 1] overtuigt de rechtbank niet. De rechtbank vermag niet goed in te zien waarom hun beweerdelijke angst hen er wel van weerhield om de volgens hun ware toedracht uit de doeken te doen bij de politie en niet bij de rechtbank. Daarnaast vindt hun angst voor [persoon 1] geen ondersteuning in het dossier en is dat evenmin te rijmen met het feit dat verdachte tot aan het incident een frequente bezoeker was van [persoon 1] .

Daar komt bij dat de verklaringen zoals afgelegd door de verdachte en de medeverdachte op een aantal punten strijdig zijn met de feiten zoals die naar voren komen uit het dossier. Zo verklaren de verdachte en medeverdachte (ter terechtzinging) dat zij bijna meteen na de start van de vechtpartij uit de woning van [persoon 1] zijn vertrokken. [getuige 2] (p. 77-78) verklaart echter dat hij vanaf ongeveer 21.45 uur veel gestommel hoorde in de woning van [persoon 1] . Het ging erg tekeer en op een gegeven moment klonk het alsof er iemand op de grond viel. Na ongeveer 15 minuten werd het rustig. Hierna hoorde de getuige iemand in het trappenhuis en vervolgens de toegangsdeuren naar buiten. Dit komt niet overeen met de verklaring van de verdachte en de medeverdachte dat zij zeer korte tijd na de start van de vechtpartij de woning hebben verlaten.

Daarnaast heeft de rechtbank ter terechtzinging aan [medeverdachte] gevraagd hoe het mogelijk is dat er op een (in de struiken voor de toegangsdeur) aangetroffen bierflesje zowel zijn DNA als bloed van [slachtoffer] is aangetroffen. Hierop heeft [medeverdachte] in eerste instantie verklaard dat hij na de eerste klap van [persoon 1] aan [slachtoffer] tussen beiden is gesprongen in een poging hen te laten stoppen met vechten. Op dat moment had hij een bierflesje in zijn hand waar toen mogelijk bloed op is gekomen. Later verklaart [medeverdachte] echter dat op het moment dat [persoon 1] de eerste klap(pen) geeft aan [slachtoffer] , en hij en verdachte besluiten de woning te verlaten, bij [slachtoffer] nog geen sprake was van letsel en bloed. Overigens is de aanvankelijke verklaring van [medeverdachte] nogal moeilijk te rijmen met het feit dat zijn vingerafdruk ín het bloed van [slachtoffer] op het flesje is aangetroffen.

Kortom, de verklaringen van de verdachten overtuigen geenszins. Zij worden als onvoldoende gewogen om redelijke twijfel over de waarheidsgetrouwheid van de verklaringen van [persoon 1] te kunnen zaaien.

De rechtbank acht al met al het door verdachten geschetste scenario dat [persoon 1] de persoon is geweest die [slachtoffer] heeft mishandeld, onaannemelijk geworden en schuift de door de verdachte en medeverdachte afgelegde verklaring terzijde.

De rechtbank verwerpt het verweer.

Het beroep op schending van het ondervragingsrecht.

Ten aanzien van de schending van het ondervragingsrecht, overweegt de rechtbank het volgende.

Anders dan de verdediging heeft aangevoerd staat het ondervragingsrecht aan het bewijstechnisch gebruik van de verklaring van [persoon 1] niet in de weg. De kern van het in de Europese rechtspraak ontwikkelde ondervragingsrecht houdt in dat slechts tot bewijsuitsluiting van een getuigenverklaring moet worden gekomen, indien het een de verdachte belastende verklaring betreft die niet door een verhoor door de verdediging getoetst is kunnen worden, terwijl deze verklaring in ander bewijsmateriaal onvoldoende ondersteuning vindt en aldus voor een bewezenverklaring van doorslaggevende betekenis of van belangrijk gewicht is geweest. Die situatie doet zich te dezen niet voor. Nog daargelaten de omstandigheden dat de verdediging in de zaak tegen de verdachte bij het verhoor van de getuige door de rechter-commissaris aanwezig is geweest en aldaar uitgebreid de gelegenheid heeft gekregen en genomen om de getuige te ondervragen en daarop van de getuige antwoord heeft gekregen, zodat van een effectieve en behoorlijke ondervragingsgelegenheid sprake is geweest, stelt de rechtbank vast:

- * dat de verklaring van de getuige niet op zichzelf staat, maar ook in ander bewijsmateriaal ondersteuning vindt;
- * dat de verdediging gemotiveerd de betrouwbaarheid van de verklaringen van de getuige

ter zitting heeft betwist;

* dat de rechtbank de verklaringen van de getuige behoedzaam tegemoet is getreden en hierboven gemotiveerd heeft uiteengezet dat en waarom aan de tot bewijs gebezigde onderdelen van zijn verklaringen geloof wordt gehecht, zodat ook de nodige procedurele waarborgen in acht zijn genomen.

Gelet op dit samenstel van feiten en omstandigheden is van een schending van art. 6 EVRM zoals gesteld door de verdediging op geen enkele manier sprake.

Ten overvloede overweegt de rechtbank nog dat het feit dat de verdediging de getuige bij de rechter-commissaris niet heeft kunnen confronteren met diens uitlatingen tegenover de verbalisanten op 20 maart 2018 dat [alias 1] en [alias 2] (pv bevindingen d.d. 27 maart 2018, p. 581) de nicknames zouden zijn van de geweldplegers, omdat de verdediging ten tijde van het verhoor bij de rechter-commissaris niet over dat proces-verbaal beschikte, niet tot een ander oordeel dwingt. Te minder, nu toch de verdachten, die hun aanwezigheid in de woning van de getuige ten tijde van het incident bevestigen, op geen enkel moment reppen over de aanwezigheid van deze personen in de woning van [persoon 1] ten tijde van het incident en overigens deze personen ook niet aanwijzen als de geweldplegers. De verdachten immers wijzen de getuige [persoon 1] aan als de geweldpleger. Onder deze omstandigheden kan bezwaarlijk van het ontbreken van een behoorlijke ondervragingsgelegenheid worden gesproken.

Het verweer wordt verworpen.

De toedracht

De rechtbank acht het volgende kort samengevat komen vast te staan. Verdachte was samen met [medeverdachte] op bezoek bij [persoon 1] . [slachtoffer] was daar ook.

Op enig moment is er ruzie ontstaan met [slachtoffer] , omdat deze weigerde de woning te verlaten. Beide verdachten hebben [slachtoffer] vervolgens meerdere keren met de vuist geslagen en (onder andere) met geschoeide voet tegen zijn hoofd geschopt. [slachtoffer] heeft hierdoor zwaar lichamelijk letsel opgelopen dat levensbedreigend is geweest.

Medeplegen.

Gelet op hetgeen de rechtbank hiervoor uit de bewijsmiddelen heeft afgeleid over de door verdachte en [medeverdachte] verrichte handelingen, is de rechtbank van oordeel dat genoegzaam vast staat dat beide verdachten gezamenlijk tegen het slachtoffer zijn opgetrokken, dat geen van de verdachten zich van het door de ander toegepaste geweld heeft gedistantieerd en dat al het toegepaste geweld werd gedragen door en voortvloeide uit het door de verdachten gezamenlijk optrekken en handelen. Hieruit volgt naar het oordeel van de rechtbank evident dat sprake is geweest van een voor het medeplegen vereiste bewuste en nauwe samenwerking, zodat van medeplegen sprake is.

Het opzet.

De rechtbank is van oordeel dat op basis van het procesdossier en het verhandelde ter zitting onvoldoende wettig en overtuigend is bewezen dat verdachte boos opzet heeft gehad op de poging doodslag. Wel is de rechtbank, net als de officier van justitie, van oordeel dat verdachte willens en wetens de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat [slachtoffer] zou komen te overlijden.

De vraag of een gedraging de aanmerkelijke kans op een bepaald gevolg in het leven roept, moet worden beantwoord aan de hand van de omstandigheden van het geval, waarbij betekenis toekomt aan de aard van de gedraging en de omstandigheden waaronder deze is verricht. Uit de aard van de gedragingen in combinatie met de uit het forensisch geneeskundig onderzoek blijkende kennelijke intensiteit en kracht waarmee deze zijn verricht volgt dat verdachte het voorwaardelijke opzet op de dood van [slachtoffer] heeft gehad. Immers, verdachte heeft samen met zijn medeverdachte

meermalen en kennelijk met grote kracht geweld toegepast op het hoofd en gezicht van het slachtoffer, waaronder het meerdere malen met geschoeide voet tegen het hoofd schoppen. Het is algemeen bekend dat het hoofd een zeer kwetsbaar lichaamsdeel is. Het toegepaste geweld is in ieder geval zodanig heftig geweest dat daardoor onder andere ten minste twee schedelbreuken in combinatie met hersenkneuzingen en een verlaagd bewustzijn is toegebracht. Een dergelijke combinatie van intense en krachtige geweldplegingen tegen kwetsbare delen van het lichaam levert naar algemene ervaringsregels de aanmerkelijke kans op dat het slachtoffer daardoor overlijdt. De resultaten van het forensisch geneeskundig onderzoek bevestigen die kans. Nu het een algemene ervaringsregel betreft moeten ook verdachte en zijn mededader geacht worden daarvan op de hoogte te zijn geweest. Door niettemin te handelen zoals zij hebben gedaan, hebben zij welbewust de aanmerkelijke kans aanvaard dat het slachtoffer zou komen te overlijden.

De bewezenverklaring.

Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de hierna uitgewerkte bewijsmiddelen, in onderling verband en samenhang bezien, komt de rechtbank tot het oordeel dat wettig en overtuigend bewezen is dat verdachte

op 11 februari 2018 te Heeze, tezamen en in vereniging met een ander, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om [slachtoffer] opzettelijk van het leven te beroven, die [slachtoffer] meermalen met zijn vuisten tegen het hoofd en de rest van zijn lichaam heeft geslagen/gestompt en die [slachtoffer] meermalen met zijn geschoeide voet tegen het hoofd en de rest van zijn lichaam heeft geschopt, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid.

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven bewezen is verklaard, is naar het oordeel van de rechtbank niet bewezen. Verdachte zal hiervan worden vrijgesproken.

Voorzover in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen zijn deze in de bewezenverklaring verbeterd. Blijkens het verhandelde ter terechtzitting is verdachte daardoor niet in de verdediging geschaad.

De strafbaarheid van het feit.

Het bewezen verklaarde levert op het in de uitspraak vermelde strafbare feit.

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van het feit uitsluiten.

De strafbaarheid van verdachte.

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van verdachte uitsluiten. Verdachte is daarom strafbaar voor hetgeen bewezen is verklaard.

Motivering van de beslissing.

De op te leggen straf .

De eis van de officier van justitie.

Bewezenverklaring van het primair tenlastegelegde en verdachte daardoor veroordelen tot een gevangenisstraf voor de duur van 6 jaar, met aftrek van voorarrest.

Het standpunt van de verdediging.

De verdediging heeft primair integrale vrijspraak bepleit wegens gebrek aan bewijs.

Indien de rechtbank toch tot een veroordeling mocht komen is subsidiair bepleit de op te leggen straf aanzienlijk te matigen.

Het oordeel van de rechtbank.

Bij de beslissing over de straf die aan verdachte dient te worden opgelegd heeft de rechtbank gelet op de aard en de ernst van het bewezen verklaarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan. Bij de beoordeling van de ernst van het door verdachte gepleegde strafbare feit betreft de rechtbank het wettelijke strafmaximum en de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd. Daarnaast houdt de rechtbank bij de strafbepaling rekening met de persoon en de persoonlijke omstandigheden van verdachte.

De rechtbank heeft in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen.

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het medeplegen van poging tot doodslag.

Het slachtoffer [slachtoffer] is hierbij onder meer meermalen hard met geschoeide voet tegen het hoofd geschopt en meermalen met de vuist hard in het gezicht geslagen. Verdachte en [medeverdachte] hebben door hun gedragingen welbewust een levensbedreigend gevaar voor het slachtoffer in het leven geroepen en zij hebben zich niets aangetrokken van diens belangen. Verdachte en de medeverdachte hebben op laffe en grove wijze de lichamelijke integriteit van het slachtoffer aangetast, zoals blijkt uit de toelichting in het verzoek tot schadevergoeding. Dat [slachtoffer] de mishandeling heeft overleefd is op geen enkele manier aan de verdachte te danken. Voorts schokt een dergelijk feit de rechtsorde en vergroot het gevoelens van onveiligheid. Bovendien heeft verdachte geen verantwoordelijkheid genomen voor zijn daad maar integendeel geprobeerd de schuld op [persoon 1] af te schuiven.

De rechtbank oordeelt dat voor de afdoening van deze zaak - gelet op de ernst van het feit - geen andere straf in aanmerking komt dan een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van lange duur. De rechtbank is van oordeel dat een gevangenisstraf voor de duur van 5 jaar passend en geboden is. De rechtbank heeft bij het bepalen van de duur van de gevangenisstraf mede gelet op de straffen die de afgelopen jaren in min of meer vergelijkbare zaken zijn opgelegd. Een aanzienlijk lagere straf, zoals door de verdediging is bepleit, doet naar het oordeel van de rechtbank geen recht aan de ernst van het feit.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer] .

Door de benadeelde partij [slachtoffer] is een voegingsformulier ingediend met een vordering van in totaal 12.680,96 (2.680,96 materiële schade en 10.000,00,- als voorschot voor immateriële schade/smartengeld), te vermeerderen met de wettelijke rente, ten gevolge van het aan verdachte in die zaak tenlastegelegde en bewezenverklaarde strafbare feit.

Het standpunt van de officier van justitie.

Integrale toewijzing van de gevorderde schade.

Het standpunt van de verdediging.

Primair afwijzing van de gevorderde schade gelet op de bepleite vrijspraak en subsidiair de vordering aanzienlijk matigen.

Het oordeel van de rechtbank.

De rechtbank acht de vordering toewijsbaar tot een bedrag van in totaal 10.180,96, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf datum delict tot de dag der algehele voldoening.

De gevorderde materiële schade acht de rechtbank als rechtstreeks door het bewezen verklaarde feit toegebrachte schade, in zijn geheel toewijsbaar.

Ter zake van de gevorderde immateriële schade acht de rechtbank het aannemelijk dat de benadeelde partij als gevolg van het bewezenverklaarde rechtstreeks immateriële schade heeft geleden. Naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid begroot de rechtbank dit bedrag op 7.500,-, aangezien de volle omvang van de geleden schade nog niet bekend is.

De door de benadeelde partij ter onderbouwing van de immateriële schade aangehaalde uitspraken in de ANWB Smartengeldgids acht de rechtbank onvoldoende vergelijkbaar. Nader onderzoek naar deze schadepost zou een onevenredige belasting van dit strafgeding opleveren. De rechtbank overweegt daarbij nog dat een belangrijk doel van de strafrechtpleging is dat zaken efficiënt en tijdig worden afgedaan. De benadeelde partij kan om deze reden voor het overige deel in haar vordering niet worden ontvangen en kan dat gedeelte van haar vordering slechts bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

De rechtbank zal verdachte veroordelen in de kosten van de benadeelde partij tot op heden begroot op nihil.

Verder wordt verdachte veroordeeld in de ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten.

Nu verdachte en zijn mededader samen een onrechtmatige daad hebben gepleegd, zijn zij jegens de benadeelde hoofdelijk aansprakelijk voor de totale schade.

De rechtbank zal voor het toegewezen bedrag tevens de schadevergoedingsmaatregel opleggen, nu de rechtbank het wenselijk acht dat de Staat schadevergoeding aan het slachtoffer bevordert, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf datum delict tot de dag der algehele voldoening.

Aangezien aan verdachte meer verplichtingen tot vergoeding van dezelfde schade worden opgelegd, zal de rechtbank bepalen dat als verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de Staat daarmee zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij komt te vervallen en andersom, indien verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij, daarmee zijn verplichting tot betaling aan de Staat komt te vervallen.

De toegepaste wetsartikelen.

De beslissing is gegrond op de artikelen 24c, 27, 36f, 45, 47 en 287 van het Wetboek van Strafrecht.

DE UITSPRAAK

De rechtbank.

Verklaart het ten laste gelegde bewezen zoals hiervoor is omschreven.

Verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor bewezen is verklaard en spreekt hem daarvan vrij.

Het bewezen verklaarde levert op het misdrijf:

medeplegen van poging tot doodslag.

Verklaart verdachte hiervoor strafbaar.

Legt op de volgende straf.

Gevangenisstraf voor de duur van 5 jaar, met aftrek overeenkomstig artikel 27 Wetboek van Strafrecht.

Legt op de volgende maatregel.

Legt aan verdachte op de verplichting tot betaling aan de Staat ten behoeve van het slachtoffer [slachtoffer] van een bedrag van 10.180,96 euro, bij gebreke van betaling en verhaal te vervangen door 85 dagen hechtenis. Het bedrag bestaat uit een bedrag van 7.500,00 immateriële schade en

2.680,96 materiële schade.

Verdachte is niet gehouden tot betaling voor zover dit bedrag door zijn mededader is betaald.

De toepassing van deze vervangende hechtenis heft de hiervoor opgelegde betalingsverplichting niet op.

Het totale bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de datum van het delict tot aan de dag der algehele voldoening.

Beslissing op de vordering van de benadeelde partij.

Wijst de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer] toe tot het hierna te noemen bedrag en veroordeelt verdachte tot betaling aan de benadeelde partij van een bedrag van 10180,96, te weten 7.500,00 immateriële schade en 2.680,96 materiële schade.

Het totale toegewezen bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 11 februari 2018 tot aan de dag der algehele voldoening.

Verdachte is niet gehouden tot betaling voor zover dit bedrag door zijn mededader is betaald.

Indien de verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de Staat komt daarmee zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij te vervallen en andersom, indien verdachte heeft voldaan aan zijn verplichting tot betaling aan de benadeelde partij, komt daarmee zijn verplichting tot betaling aan de Staat te vervallen.

Veroordeelt verdachte tevens in de kosten van de benadeelde partij tot op heden begroot op nihil.

Veroordeelt verdachte verder in de ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten.

Bepaalt dat de benadeelde partij in het overige deel van de vordering niet ontvankelijk is.

Dit vonnis is gewezen door:

mr. C.P.J. Scheele, voorzitter,
mr. T. Dompeling en mr. L.R.H. Koekoek, leden,
in tegenwoordigheid van M.P.M. van Goethem, griffier,

en is uitgesproken op 5 oktober 2018.